

David Mírek

Dramaturgie a kreativní management performančních umění při ožívování prázdného místa

Posudek školitele

MgA. David Mírek je absolventem magisterského studia na Katedře produkce DAMU. Studium zahájil v roce 2005, autor těchto řádek s ním jako pedagog navázal dialog ve školním roce 2006/2007. Byl tehdy – pro představu – v ročníku mj. s Viktorem Košutem (dnes DILIA), Olgou Menzelovou (tehdy Kelymanovou), Viktorií Schmoranzovou, dnešní ředitelkou DISKu Terezou Sochovou apod. Od počátku u něj bylo zřejmé, že jednoznačně tíhne k praxi, terénní činnosti, náročnější o to, že se od počátku odehrávala na nejzazší výspě – na Ostravsku, které se mu stalo osudem. Mezi Ostravou a Prahou vždy neúnavně pendloval, zároveň i od praxe k teorii a zpět. Bytostný zájem o obor, zejména v linii nezávislého uměleckého a divadelního dění, s využitím prostor původně industriálního určení, jej záhy vedl k častějšímu využívání jízdnic řádů – při cestách do celé řady evropských metropolí, kde se zúčastňoval workshopů, stáží, konferencí, přednášek a seminářů. Získal přehled, který jej oprávněně a po logice zájmu přivedl jako programového poradce do týmu Čestmíra Kopeckého, usilujícího učinit z Ostravy Evropské hlavní město kultury 2015.

Protože v Ostravě David Mírek zakládal Starou Arénu, mezinárodní rezidenční Deepcamp, stál u zrodu festivalu Dream Factory a mnoha dalších aktivit a startů, stal se expertem a konzultantem v týmu nového strategického plánu města Ostrava let 2015-2016. Byl vyzván i Úřadem vlády ČR k expertízám pro témata kulturního a kreativního průmyslu v Ostravském kraji.

Nalézáme jej i u programových iniciativ nejimpozantnější konverze České republiky, proměny a oživení areálu Dolních Vítkovic z vůle magnáta Jana Světlíka a s architektonickým posvěcením Josefa Pleskota: David Mírek byl v tomto proslulém areálu hlavním koordinátorem kulturního centra v bývalém dole Hlubina. Zde také – s Janem Bažantem a Norim Sawou – pořádal později tzv. *Industriální safari* apod.

Zdravý patriotismus, vizionářství, invence, tvořivost a zejména jistá úpornost a tvrdošijnost, překvapivě pod jeho úsměvnou svatozáří, byly ingrediencemi jeho úspěšného tažení ostravskou kulturní scénou s dosaženými výsledky v obohacení kulturní infrastruktury a využití potenciálu lokality.

Bázi neziskových, vzorně občanských iniciativ zůstal ve své praxi věrný i při hledání vhodné pražské adresy po jistém rozčarování z přetrvávajícího nepoměru podpory mezi státní a nestátní sférou v Ostravě. Zakotvil v holešovickém studiu Alta. Vedle toho přednášel na Katedře produkce k tématu divadelních sítí (2016-2017) a pokračoval ve studiu na Divadelní fakultě, a to v doktorském programu na Katedře alternativního a loutkového divadla, kde nyní předkládá k obhajobě disertaci *Dramaturgie a kreativní management performančních umění při ožívování prázdného*

místa. Tu lze ze strany školitele dosvědčit mimořádný zájem o téma, analytické úsilí při cizelování pojmosloví, zohlednění širokého spektra mezinárodních zkušeností z vlastní autopsie i teoretických konceptů, jakož i využití poznatků z vlastní bohaté praxe strůjce vize i stvořitele zadání, podněcovatele a pořadatele projektů.

Autor disertace už i nejednou publikoval (*Creative Clusters in the Czech Republic*, 2014; Hipsterizace veřejné podpory v Ostravě aneb Jak mít kulturu pod „kontrolou“; Dočasné využití industriálního prostředí pro uměleckou činnost – in: *Divadlo a interakce XI.*, 2018 apod.) a zůstává, co je mi známo, věrný obtížnému poslání zrodu a podpory nových nezávislých aktivit, nyní i na základě zásadního teoretického fundamentu a věrme, že i nové doktorské kompetence.

V Praze 30. 11. 2019

Doc. PhDr. Jan Dvořák